

Predica de la Krefeld

Duminică, 02 februarie 2020, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1Ioan 2:24-27**: „...”.

Îi aducem mulțumire Domnului că toți putem fi împreună din nou, adunați cu teamă și respect față de Cuvântul Său pe care El ni l-a descoperit prin har. Așa cum a scris Pavel lui Timotei, în credință să acceptăm și să primim că noi suntem sută la sută în voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu pentru acest timp.

Doresc să spun un lucru: mie mi-a fost spus că pe partea cealaltă a străzii sunt reporteri din America de Sud care vor să prezinte ceva despre Colonia Dignidad și vor să ne aducă pe noi în legătură cu o sectă nimicitoare. Acest lucru trebuie să-l spunem clar și deslușit. Paul Schäfer, șeful sectei, a fost unul dintre funcționari în timpul celui de-al Treilea Reich. Acest om i-a dus în rătăcire pe frați și pe surori, și apoi a făcut un lagăr de prizonieri în America de Sud. Dar Dumnezeu a condus lucrurile, că în anul 2004 eu am fost în America de Sud, după ce Dignidad nu mai exista de zece ani; eu am fost invitat de frații și surorile de acolo și am predicat Evanghelia doar câteva ore acelor oameni care timp de peste 40 de ani au fost acolo în captivitate, n-au sărbătorit Cina, nimic absolut nimic și erau captivi în acel lagăr de prizonieri. Și Domnul S-a îngrijit. După ce am predicat de două ori acolo, aproximativ jumătate din cei ce erau prizonieri acolo, au primit Cuvântul și s-au botezat biblic; apoi am sărbătorit Cina împreună cu ei. Dar partea cealaltă, partea împotrivoare a fost răutăcioasă și nemiloasă, până în ziua de astăzi, cu adevărat comparabil cu ceea ce s-a întâmplat în timpul celui de-al Treilea Reich și în zilele prigoanei. Și ne împovărează cu lucruri pe care nu le poți reda. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har și celor ce stau afară cu camerele. Fie ca Dumnezeu să-i ajute, să le deschidă ochii și inimile.

Apoi avem o rugămintă a fraților, ca să intrăm pe scurt în ceea ce s-a întâmplat în ultimii ani. Pe scurt vom intra în ceea ce privește

Anglia. Este doar o întrebare la care voi răspunde pe scurt. Aici avem harta Europei. Voi puteți vedea că Marea Britanie n-a aparținut niciodată Europei. Până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, Marea Britanie a avut steagul ridicat exact în cincizeci de țări, de aceea s-a numit Marea Britanie, a fost un imperiu mondial până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. De aceea, după 47 de ani ei au ieșit din această Uniune pentru că ei nu aparțin de Europa.

Doresc să indic pe scurt ceea ce s-a întâmplat în anul 1957 când au fost semnate tratatele din Vatican, exact sub marea statuie a lui Loyola, inchișitorul spaniol sub ale cărui picioare sunt capetele lui Martin Luther și Huldrych Zwingli. Acolo el este prezentat ca învingătorul Reformei și este sărbătorit. Vă spun aceasta pentru că eu personal am trăit aceste lucruri. În anul 1964 am fost de câteva ori în Vatican tocmai când Consiliul era în plină desfășurare. David du Plessis, originar din Africa de Sud, renumitul bărbat din mișcarea pentecostală a fost invitat să participe la ședințele din Vatican. Eu am locuit cu el în același apartament și ne-am dus împreună în Vatican. El s-a dus în stânga, iar eu în dreapta și am mers să vizitez Vaticanul. Acum nu doresc să intru în toate amănuntele, dar vă spun pentru ca voi să știți că și în această legătură eu am trăit personal aceste lucruri. David du Plessis a mărturisit într-o seară plin de bucurie: „Eu m-am rugat pentru cardinalul cutare și cutare din Vatican ca el să fie botezat cu Duhul Sfânt. Și ei au primit botezul cu Duhul Sfânt”. El a fost atât de bucuros că „acum în Vatican a început lucrarea Duhului Sfânt”. În anul 1964 am trăit toate aceste lucruri personal, le-am auzit și văzut.

Dar scumpii mei frați și surori, ceea ce mă interesează pe mine este că noi trăim în perioada de timp în care profeția biblică se împlinește. Ieri am vorbit și despre Israel. Domnul a scos pe poporul Său de legământ din toate popoarele și din toate limbile și i-a adus înapoi în țara făgăduită pentru ca să împlinească cu ei făgăduințele care sunt scrise în Cuvânt. Noi am cercetat versetele biblice din profetul Isaia, Ieremia, Ezechiel, Ioel și Zaharia, am notat și scris toate aceste versete biblice care se referă la ceea ce trebuia să se întâmple cu poporul Israel la sfârșitul zilelor și s-a întâmplat. Noi putem zice: profeția biblică s-a împlinit în fața ochilor noștri.

Însărcinarea noastră nu este ca să ne preocupăm de ceea ce se petrece din punct de vedere politic, nu să ne preocupăm de ceea ce se petrece pe întregul pământ, câte epidemii, boli, catastrofe naturale de toate felurile; nu să ne preocupăm de schimbările climatice. Dar atât știm cu toții, că nu mai avem nevoie de încălzire aici în această încăpere, ci mai degrabă avem nevoie de un aparat de aer condiționat ca să avem un aer bun. Dar Îi suntem mulțumitori Domnului că noi putem încadra totul biblic.

Cum am spus și ieri despre lucrurile supranaturale care s-au întâmplat în viața fratelui Branham. Voi poate mai cunoașteți această carte: „William Branham, un bărbat trimis de Dumnezeu”. În aceasta, direct la început, este fotografia fratelui Branham cu stâlpul de foc deasupra capului și este dată mărturia din 29 ianuarie 1950, când fotografia a fost trimisă la Washington D.C. și expertizată de dr. George G. Lacy care a scris în raportul lui că acea lumină supranaturală trebuie să fi fost acolo, altfel aparatul de fotografiat n-ar fi putut s-o surprindă. Aceste lucruri sunt foarte importante pentru mine. Pentru unii este de neînțeles și nu pot face nimic cu ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Acest lucru l-am amintit și ieri, așa s-a întâmplat și aici cu dr. James McDonalds în revista „Science”, în magazinul „Arizona”, sau ceea ce a fost scris în revista „Life”. Toți au scris, dar niciunul dintre ei n-a știut despre ce era vorba de fapt. Noi știm că ceea ce face Dumnezeu este hotărât pentru poporul lui Dumnezeu. Noi auzim aceste lucruri și este har să le recunoaștem și să le credem.

Acum doresc să arăt acest lucru încă o dată. Aici am 21 de scrisori pe care le-am primit de-a lungul anilor de la fratele Branham și le-am păstrat. Eu vorbeam cu el, îl sunam și vorbeam cu el la telefon. Timp de zece ani de zile l-am cunoscut pe fratele Branham, am avut legătură cu el și am trăit personal slujba lui. Apoi, după ce mi-a fost dată chemarea el a confirmat-o. Voi toți cunoașteți acest lucru. Cum am citit ieri, mesajul care i-a fost încredințat lui trebuia purtat pe întregul pământ și va ajunge să fie auzit de toate popoarele și limbile. Aceasta este în conformitate cu făgăduința că Evanghelia va fi propovăduită ca mărturie tuturor neamurilor și limbilor. Apoi va veni sfârșitul. Exact așa este în legătură cu precizarea despre Israel și Templu: „Vor veni zile când nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată. Vor

cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor”. Noi avem toate aceste versete biblice.

Și cele patru împărății. Nu ne vom preocupa mai departe de aceasta, dar prorocul Daniel a văzut cele patru împărății mondiale. Iar ultima împărăție a fost împărăția mondială romană care a început în anul 63 î.d.Hr. Și Pavel a putut da mărturie, că el a fost născut ca cetățean roman. Aceasta este ultima împărăție mondială. Nu ceea ce decide Trump. El poate face propuneri și se poate certa cu alții referitor la acestea, dar ultima decizie va cădea în Roma. Nici nu dorim să intrăm în amănunte, dar noi vedem cum fronturile se întăresc. Mahmoud Abbas l-a numit pe domnul Trump ca fiind un câine. Este foarte rău, foarte rău așa ceva. El a mai spus și un alt cuvânt înainte de „câine”. Scumpii mei frați și surori, noi știm ce zice sfânta Scriptură în 1Tes. 5:3: „*Când vor zice: «Acum este pace, acum este siguranță!» atunci dintr-o dată o prăpădenie neașteptată va veni peste ei*”. De aceea noi știm că în scurt timp va fi încheiată o pace aparentă. Și așa cum a spus fratele Branham, legământul cu Israel și revenirea Domnului vor avea loc aproape în același timp. Noi credem că trăim în ultima etapă a timpului de har și că acum Domnul a dăruit descoperirea întregului Său plan de mântuire poporului Său din toate popoarele, limbile și națiunile.

Fratele Branham a spus de peste douăzeci de ori: „eu nu sunt un învățător”. Dar exact așa zice sfânta Scriptură: „Eu vă voi trimite pe prorocul Ilie. El va întoarce inima copiilor spre părinții lor”. Așa cum Ioan Botezătorul a întors pe părinții vechi testamentari la credința copiilor nou testamentari; el a făcut podul de legătură. În Mar. 16 este scris ceea ce avem de făcut. Dar în Lc. 16:16 este scris: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*”. Exact așa putem noi spune că și în timpul nostru toate lucrurile au fost spuse până la trimiterea prorocului din timpul nostru. Și începând de atunci toate lucrurile au fost descoperite. Și rămâne ceea ce este scris în Fapte 3:21 despre Domnul nostru, că pe El cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor în starea corectă.

Așadar iubiți frați și surori, noi nu ne putem preocupa de ceea ce se petrece în politică, nu ne putem preocupa doar de ceea ce se întâmplă cu Israel, ci ceea ce trebuie să se întâmple cu Biserica, cu ultimul mesaj. Vor fi milioane care au auzit și crezut ultimul mesaj. Fratele Branham a spus în timpul lui: „sunt între 10-12 milioane cărora Domnul le va dăruia har și îi va chema”. Și în timpul nostru noi vedem că întreaga lume este ajunsă. Nu noi hotărâm câți vor fi, dar Domnul Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam: „*îți voi face sămânța ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării*”. Și care este cheia de aici? Cheia este că Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Exact așa este cu noi. Noi Îl credem pe Dumnezeu din toată inima, noi credem fiecare făgăduință pe care ne-a dat-o El și este o realitate divină. Acest mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Nu va mai veni niciun profet, nu va mai veni niciun mesaj. Scriptura s-a împlinit, prorocul și-a împlinit slujba lui și noi ne-am îndeplinit însărcinarea noastră, am purtat Cuvântul pe întregul pământ, și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor accepta și vor primi ceea ce a hotărât Domnul pentru această perioadă de timp.

Apoi mai avem o situație deosebită cu frații noștri care citesc Biblia în diferite limbi. Cu adevărat este o foarte mare durere când auzi și citești diferitele traduceri ale Bibliei. Aici trebuie spus un lucru. Există limbi în care biblia s-a tradus doar din greacă sau din latină, s-a tradus doar din Vulgata sau din Septuaginta. Acest lucru nu-l spun doar pentru că suntem aici în țara aceasta, dar traducătorii noștri cunoșteau ebraica, cunoșteau aramaica, au cunoscut aceste limbi și de aceea ici și colo este tradus mai exact, biblia noastră este puțin mai exactă. Acolo unde în biblia noastră este scris cuvântul „Mireasă”, în alte limbi este scris cuvântul „soție”. Cuvântul „Mireasă” este inexistent. Sau dacă este cuvântul „logodit”, ici și colo vezi mereu diferențe.

Te poți duce până la Ef. 3:14 și 15 unde în biblia noastră este scris foarte clar: „*Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos din care își trage numele orice paternitate*”. Dar în toate traduceri este scris: „*din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ*”. Este o diferență ca între cer și pământ. „Familie” au tradus aceia care au crezut într-o trinitate și L-au denumit pe Dumnezeu „Tată, Fiu și Duhul Sfânt”. Și au spus că

„Duhul Sfânt este de gen feminin”. În Ef. 3:14-15 ei au tradus „familie”. La noi este scris: „*din care își trage numele orice paternitate*”. În cer nu există familie.

Astfel că îi rog pe toți frații din diferite limbi să aibă răbdare cu noi, să-L roage pe Domnul, să le dăruiască claritate prin har. Vă rog dați-vă odată seama. Cine citește în engleză, dacă traduci literă cu literă, acolo scrie Ps. 103: „*Binecuvîntează, suflete, pe Domnul*”. Dar noi nu-L binecuvîntăm pe Domnul. El ne binecuvîntează pe noi. Apoi mergem mai departe: „*și tot ce este în mine să binecuvînteze Numele Lui cel sfânt!*”. Dar noi nu-L putem binecuvînta. Dar în limba germană este scris: „Lăudat să fie Domnul!”, „Laudă suflete pe Domnul!”. Așadar nu-L poți binecuvînta pe Domnul. Este o mare diferență dacă spui „binecuvîntează” sau „laudă”.

Dar ce pot face că în atâtea traduceri nu s-a găsit și nu s-a tradus cu cuvântul potrivit. Dar cine este din Dumnezeu aceluia îi este descoperit prin Duhul Sfânt. Noi suntem foarte, foarte mulțumitori. Am putea aminti aici un număr mare de traduceri. Am doar o singură rugămintă la toți frații din diferitele țări și limbi, ca pur și simplu să-I dăm dreptate lui Dumnezeu și să alegem cuvântul potrivit în contextul corespunzător și să-l folosim. Nu doi termeni pentru o limbă și unul pentru alta. Dacă acolo este scris „Mireasă” atunci este „Mireasă”. Este scris: „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare*” (Osea 2:19-20). Așadar logodna este pentru Mireasă. În traducerea noastră este scris: „*Vino să-ți arăt Mireasa, nevasta Mielului!*” (Ap. 21:9). Înainte de nuntă ea este logodnica, este Mireasa, dar după nuntă este soția. Aceasta spune mintea sănătoasă. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har pentru aceasta, ca să respectăm, să acceptăm și să primim totul.

Fratele Branham n-a putut intra în aceste lucruri. El a fost un proroc, el a trebuit să aducă mesajul la modul general. Mă mai gândesc la un lucru: cât de des a adus el 1Ioan 5:7: „*Căci trei sunt care mărturisesc în cer*”. Acest verset nici nu este scris în Biblia germană, este inexistent. Nici nu există în biblia germană. Pentru că în cer nu sunt trei care dau mărturie. Dar în biblia engleză și în toate celelalte biblii este scris așa. De aceea scumpii mei frați, vă rog frumos nu vă

supărați pe mine dacă vă citesc din Cuvântul sfânt. Eu vă repet. Biblia a fost tradusă de bărbați ai lui Dumnezeu care au avut trăiri biblice personale cu Dumnezeu. Traducerea Menge a fost făcută de un bărbat al lui Dumnezeu care a putut vorbi de pocăința lui, de nașterea lui din nou, putea da mărturie de ceea ce el personal a trăit cu Dumnezeu și după aceea a putut reda traducerea cea mai potrivită, prin har. Atât în legătură cu acest subiect.

Încă o dată această observație. Toți frații care propovăduiesc Cuvântul prețios al lui Dumnezeu să se lase călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul, ca noi toți să ajungem la unitatea credinței și a cunoștinței. Chiar și Mat. 28:19 a fost tradus de cei mai mulți traducători ai bibliei: „*botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”. În loc să spună: „*botezați-i în Numele*”. Nu o formulă, ci „*botezați-i în Numele*”. Este vorba de Numele.

Vă rog să mă înțelegeți. Înaintea lui Dumnezeu eu am sarcina directă să propovăduiesc sută la sută în conformitate cu Cuvântul sfânt. Și toți care sunt din Dumnezeu îl vor auzi și îl vor primi.

Citim din 1Tim. 1:12: „*Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere, („atunci când m-a pus în slujba Lui” – lb. germ.) și m-a pus în slujba Lui*”.

Scumpii mei frați și surori, este așa, eu nu trebuie să dau mărturie pentru mine. Eu nu mi-am vorbit mie însumi. Însuși Domnul mi-a vorbit de repetate ori. Și nu doar chemarea din 2 aprilie 1962, ci mereu și mereu a dat călăuziri prin har. Totul în legătură cu împlinirea însărcinării pe care a dat-o Dumnezeu. Și cu inimi sincere putem spune nu doar că este ultimul mesaj, ci că Dumnezeu a dăruit har ca ultimul mesaj să fie propovăduit în toate popoarele și în toate limbile. Este un cadou al Dumnezeului atotputernic. Pe cât este de adevărat că este scris că Evanghelia veșnic valabilă va fi propovăduită tuturor popoarelor, pe atât de sigur S-a îngrijit Dumnezeu ca să se întâmple în timpul nostru.

De aceea încă o dată vă rog pe toți frații, vă rog să nu intrați în nicio discuție, să nu filozofați despre versete biblice sau să discutați despre ele. Ci să primiți har înaintea lui Dumnezeu, să propovăduiți ceea ce este în conformitate deplină cu întregul plan și întreaga mărturie a Scripturii care ne-a fost lăsată.

Scumpii mei frați și surori, încă o observație referitor la lucrul care mă doare foarte mult. Fratele Branham a sărbătorit ultima lui Cina în 12 decembrie 1965, în Tucson, Arizona, în adunarea fratelui Peary Green. După ce fratele Green a auzit cum sărbătorim noi Cina a plâns amar pentru că el avea sute de păhărele de lichior. Fratele Branham era demult plin de durere din cauza acestor lucruri, înainte de adunare, și n-a avut de ales decât să ia o frântură de pâine și un păhărel de lichior de acolo și l-a băut. Pe întregul pământ sunt frați care afirmă că ceea ce a făcut și învățat fratele Branham stă deasupra la ceea ce spune și învață Scriptura, și până în ziua de astăzi ei sărbătoresc Cina în felul aceasta, într-un mod nebiblic: pâinea este frântă dinainte și pusă pe o farfurie, păhărelele sunt umplute și luate de fiecare în parte; și ei toți se referă la profet. Este o durere profundă că frații abuzează de numele profetului; învață și practică greșit, și în timp ce fac aceasta se referă la profet.

Și în ce privește pâinea. Dragi frați și surori, a sosit timpul în care în toate lucrurile trebuie să ne întoarcem înapoi la sfânta Scriptură. Este scris că „Domnul a luat pâinea”. Și acest lucru mai trebuie amintit. Iuda a sărbătorit cina pascală, Pesah – Paștile, dar nu Cina Domnului. În timpul cinei pascale era luată o bucătică de pâine cu care se întingea în farfurie, apoi era mâncată. Dar la Cina Domnului, ei au luat pâinea, au frânt-o și au mâncat-o; după aceea au luat paharul și l-au băut. Și acest lucru trebuie să-l deosebești.

Frații nu citesc Cuvântul lui Dumnezeu și nu permit să le fie descoperit de Dumnezeu. Ei se ceartă unii cu alții despre ce s-a întâmplat sau nu s-a întâmplat cu Iuda. Dacă prin Duhul lui Dumnezeu primim descoperită sfânta Scriptură, atunci totul este clar ca soarele, până la Fapte 1 unde este scris că Matia a fost tras la sorti în locul lui Iuda și a devenit unul dintre cei doisprezece. Dacă citim că după învierea Sa, Domnul a fost împreună cu cei doisprezece, înainte ca un Saul să fi mers pe drumul spre Damasc, atunci știm că Fapte 1 este la fel de valabil ca toate celelalte versete biblice. Trebuie să-l număr pe Pavel între cei 12 apostoli? Pavel a avut o însărcinare mai mare decât toți cei 12 împreună. Dumnezeu hotărăște ce trebuie să se întâmple. Frații noștri să se lepede de toate certurile, de toate punctele care nu conduc la nimic, care aduc discordie în adunare.

Eu cred că am amintit unele puncte. Frații din toată lumea care slujesc cu Cuvântul, să permită să fie valabil pentru ei: să nu mai intre în certuri de cuvinte. Există un verset biblic exact și precis care vorbește despre aceasta. Citesc 1Cor. 4:6 doar ultima parte: „*să nu treceți peste «ce este scris»*”. Ci să lase ca valabil pentru ei doar ceea ce este scris.

Și acest lucru trebuie înțeles corect. În Efes. 4 avem o mărturie puternică în legătură cu ceea ce a făcut Domnul în mijlocul credincioșilor. Îi rog pe toți frații și surorile să mă ierte, dacă aici se dau răspunsuri când sunt amintite unele puncte care fac neazuri. Pentru ca toți frații să ajungă la o unitate, să fie conduși la unitate și să nu mai avem nicio discuție, ci să-I dăm dreptate lui Dumnezeu și să-I slujim Lui și să dăm Cuvântul Lui ca hrană mai departe. Citim Efes. 3:3: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte*”.

Cum am amintit înainte, Pavel a avut o chemare neobișnuită. Voi toți știți că stâlpul supranatural, lumina supranaturală strălucea mai puternic decât soarele în timpul amiezii. Această lumină cu care s-a întâlnit Saul pe drumul Damascului l-a orbit. Dar el a strigat: „*Cine ești, Doamne?*”. Și răspunsul a fost: „*Eu sunt Isus pe care tu Îl prigonești*”(Fap. 26:15). La chemarea lui Pavel, Domnul S-a descoperit lui ca fiind același; așa cum S-a arătat lui Moise în Vechiul Testament tot așa S-a descoperit și în timpul nostru iubitului nostru frate Branham. Cum am amintit deja, Dumnezeu ia pe cine vrea și când vrea. Totul se întâmplă la timpul hotărât. Permiteți-mi să spun acest lucru clar. Poate că suntem mai aproape de sfârșit decât suntem noi de părere câteodată. Trebuie amintit și spus acest lucru, ca noi să rămânem treji în toate lucrurile. Dar exact așa, noi să ne întărim alegerea și chemarea noastră și să credem din inimă fiecare făgăduință, așa ca și Avraam, pentru ca făgăduința să devină realitate în noi, prin noi și cu noi, și împlinirea să aibă loc.

Eu sunt convins de sută la sută că Domnul Dumnezeu ne-a dăruit har ca să recunoaștem timpul și ceasul. Prin credință să acceptăm și să primim chemarea divină și trimiterea. Apoi și continuarea după plecarea Acasă a fratelui Branham. Ce am spus eu ca mărturie de

câteva ori deja? În ziua înmormântării omului lui Dumnezeu a dispărut toată nădejdea tuturor celor ce s-au încrezut în fratele Branham și toți au plecat dezamăgiți pe căile lor pentru că învierea prorocului nu avusese loc. Dar s-a întâmplat un lucru: în acea zi, după ce m-am întors de la înmormântare, eu am știut că a sosit timpul să călătoresc din oraș în oraș ca să propovăduiesc Cuvântul, să aduc ultimul mesaj; iar pentru aceasta Dumnezeu a dăruit har, a dăruit tot ce a fost necesar ca să pot îndeplini această însărcinare.

Aici în Ef. 3:3 Pavel scrie că prin descoperire dumnezeiască i-a fost făcut de cunoscut această taină. Cum ți-a fost făcută de cunoscut ție și mie? Prin descoperire, prin descoperire. În timp ce Cuvântul este propovăduit el este descoperit aceluia care cred, ei devin o parte a ceea ce face Dumnezeu sub propovăduire. Astăzi, în timpul nostru, s-au întâmplat lucruri mari pe întregul pământ, prin har.

Citim Efes. 3:4: *„Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos”*.

Voi puteți vedea priceperea mea. Nu în ceva străin. Să fii bine încredințat de ceea ce a descoperit Dumnezeu, a devenit un absolut, o siguranță absolută. Așa cum este scris în Cuvânt așa am primit și am acceptat. Iar noi putem spune că așa cum le-a fost descoperit prorocilor și apostolilor când au primit Cuvântul tot așa Cuvântul pe care acum îl propovăduim ne este descoperit prin Duhul Sfânt. Și niciunul nu mai trebuie să învețe pe un altul și nicio discuție nu trebuie să mai aibă loc.

Încă o dată vers. 4 și apoi vers. 5: *„Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul”*.

Nu evangheliștilor, ci apostolilor și prorocilor, aceluia care au o însărcinare directă, care au o trimitere directă pe care ei au primit-o ca să propovăduiască Cuvântul; mai întâi lor trebuie să le fie descoperit, pentru ca apoi, cu o siguranță absolută ei să poată da mai departe, iar noi să știm că așa este scris și lăsat în Cuvântul lui Dumnezeu. N-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri. În cele două mii de ani care sunt în urma noastră, în cei cinci sute de ani care au trecut

de la Reformă încoace, niciodată planul de mântuire, sfatul voii Sale, niciodată n-a fost descoperit atât de clar ca în timpul nostru. Acest lucru îl spunem cu o mare durere: toți, din timpul Reformei încoace, au rămas în învățătura trinitară, în botezul trinitar. În pofida tuturor binecuvântărilor ei toți au rămas acolo unde au fost mai înainte. De aceea nouă, acum în ultima perioadă a timpului, ne răsună Cuvântul: „Voi poporul Meu, ieșiți afară!”. De ce această poruncă? „Strânge-Mi poporul Meu din toate bisericile și bisericile libere, din toate religiile, să iasă afară din toate acele lucruri, să pășească pe tărâmul descoperirii și să fie pregătiți să asculte Cuvântul descoperit, să-l creadă și să-l primească din inimă”.

Apoi ne întoarcem la slujba fratelui Branham. Și în trecut au fost predicatori puternici, dar planul de mântuire al lui Dumnezeu n-a fost descoperit niciodată ca în timpul nostru. De aceea suntem mulțumitori din inimă că Dumnezeu l-a chemat într-un mod supranatural pe scumpul nostru frate și l-a trimis. O astfel de confirmare n-a mai existat niciodată pe pământ la niciun profet, la niciun bărbat al lui Dumnezeu așa cum a fost cu fratele Branham. Când chema rândul de rugăciune el vedea vedenii și putea spune de unde venea persoana, ce necazuri avea ea, de peste 1500 de ori el a putut spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL. A fost o slujbă cum n-a mai fost niciodată pe pământ, o slujbă cum a avut-o Domnul când era pe pământ; el a putut spune oamenilor cine erau și ce erau. Acum nu trebuie să intrăm în toate detaliile lucrurilor la care el s-a referit în adunările lui. „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”(Ioan 1:48). „*Tu ești Simon, fiul lui Iona*”(Ioan 1:42). Iar femeii de la fântână i-a putut spune: „*cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*”(Ioan 4:18).

Acest dar de văzător era în legătură cu ceea ce îi era arătat în vedenie, apoi el dădea mai departe descoperirea persoanei pentru ca în prezența lui Dumnezeu credința să fie zidită în fiecare persoană. Pentru că așa a spus-o Îngerul Domnului fratelui Branham.

Scumpii mei frați și surori, dacă ai trăit aceste lucruri personal, dacă le-ai văzut și auzit personal, cum fratele Branham a putut spune celui paralizat de pe targă de unde vine și ce necaz are, iar apoi i-a

putut spune: „Scoală-te și primește-L pe Isus Hristos”. Dacă vezi cum omul se scoală, își ia targa în spinare și merge mai departe, dacă ai trăit cum cei născuți orbi și-au căpătat vederea, dacă ai trăit cum Dumnezeu a confirmat Cuvântul pe loc... Toate aceste lucruri aparțineau de slujba pe care Domnul i-a dăruit-o scumpului nostru frate.

Citim din Efes. 3:20: „*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi...*”. Dragilor, puterea lui Dumnezeu trebuie să lucreze în noi în timp ce noi auzim Cuvântul lui Dumnezeu și-l primim prin credință. „*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi*”. Noi care credem, noi care am primit. „...*poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi*”. Minunat!

Scumpi frați și surori, este puternic. Puterea lui Dumnezeu care lucrează în noi sub propovăduirea Cuvântului este în stare să treacă peste ceea ce ai tu nevoie, de necazurile tale, de greutățile tale, de bolile tale, trece peste orice ar fi și orice ai cere de la Dumnezeu. „*poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi*”. Primiți acest lucru, acceptați-l. Pentru că Cuvântul Domnului se împlinește aici: Cuvântul Său nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Scuzați că spun acest lucru în acest loc. Atunci Domnul a spus: „Cine vă primește pe voi Mă primește pe Mine; cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă”(Mat. 10:40). Dragii mei frați și surori, noi nu suntem aici ca să prezentăm programe și învățături proprii. Noi suntem aici din însărcinarea lui Dumnezeu să aducem ultimul mesaj sfânt al lui Dumnezeu. Noi suntem astăzi aici ca să accentuăm că puterea lui Dumnezeu va deveni lucrătoare acum în noi și că Dumnezeu este în stare să facă nespus mai mult cu noi toți; așa cum este scris, poate să facă nespus mai mult decât tot ceea ce te-ai putea gândi tu, mai mult, mai mult. Dumnezeu va face și mai mult prin har. Dumnezeu ne va surprinde pentru că noi credem și El Își va confirma Cuvântul în viețile noastre, așa cum este scris aici: „*poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi*”.

Ce ceri tu astăzi? Dumnezeu va face mai mult. Orice ai cere astăzi crede și Dumnezeu va face mai mult decât Îi ceri tu. Dumnezeu Își va confirma Cuvântul, pentru că așa este scris aici. Fiecare din noi

știe ceea ce cere. Și astăzi auzi din partea lui Dumnezeu prin Cuvântul sfânt: tu poți aduce totul înaintea lui Dumnezeu, cererile tale, necazurile tale, situația ta, iar El ți-a dat făgăduința că va face nespus mai mult decât ceea ce Îi ceri tu astăzi în rugăciune. Așteaptă ceea ce mișcă inima și viața ta și atunci vei observa că Dumnezeu Se gândește la lucrul la care tu nici nu te-ai gândit. Cuvântul trece peste ceea ce ne-am gândit noi. El știe de ceea ce avem noi nevoie. Lui Îi aducem slavă, cinste și onoare, din veșnicie în veșnicie.

De aceea apostolul încheie aici cu cuvintele: „*a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor!*” (vers. Efes. 3:21). Astăzi, noi suntem aici ca Biserică, ca trup al Domnului, ca Mireasă a Mielului. Și așa cum este scris aici, toți cei ce sunt în legătură directă, oriunde sunteți adunați, în Est, Vest, Sud sau Nord, la capetele pământului, voi toți care auziți Cuvântul lui Dumnezeu, acceptați și primiți Cuvântul lui Dumnezeu: Cuvântul va face nespus mai mult decât ceea ce Îi putem noi cere. Iar El Își va confirma scumpul și prețiosul Său Cuvânt în viețile noastre. Vers. 21: „*a Lui să fie slava!*”. Aleluia! Aleluia! Lui, numai Lui singur I se cuvine slava și cinstea în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Aleluia! El face imediat un salt din timp în veșnicie. S-o luăm cu toții la inimă, s-o credem.

Încă din Efes. 4:3: „*și căutați („râvniți” – lb. germ.) să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii*”.

Acolo unde Dumnezeu lucrează peste cererile și înțelegerea noastră, deasupra a tot ceea ce noi cerem și așteptăm de la El, acolo noi trebuie să fim foarte atenți ca să nu încălcăm porunca dragostei. Așa cum este scris aici: „*râvniți și osteniți-vă..*”. Nu fiți căldicei și leneși. Ci „*râvniți și osteniți-vă să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii*”.

Apoi Efes. 4:4-6: „*Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți*”. Nu este minunat aceasta? Pentru

toți, în toți și cu noi toți, pentru ca să-Și confirme scumpul și sfântul Său Cuvânt.

Apoi foarte bine cunoscutele versete din Efes. 4:11-12: *„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos”*.

Aici avem rețeta, ce trebuie să se întâmple pentru ca prin Biserică, să fie efectuată însărcinarea divină: fie că este propovăduirea Evangheliei, fie că este partea de învățătură, fie Cuvântul profetic, pentru ca toate domeniile să fie incluse, iar noi să trăim zidirea noastră în credință și să stăm la dispoziția Domnului în unitate.

Dragii mei frați și surori, eu o spun foarte sincer. Dacă noi toți stăm împreună, și dacă voi ne iubiți din toată inima pe noi frații care trebuie să propovăduim Cuvântul, stați în rugăciune și ne purtați în rugăciune, ca Domnul să ne pună cuvintele potrivite în inimile și gurile noastre. Apoi toți ne rugăm împreună, după ce am auzit împreună Cuvântul Său și îl credem: atunci noi vom trăi că Domnul va face lucruri peste cererile și gândirea noastră, va face lucruri mari cu noi toți. Noi toți știm că nu sunt cuvinte goale. Aici este scris că El a dat pe unii pentru împlinirea slujbei în Biserică. Biserica este Trupul Domnului, iar Trupul Domnului este aici pentru ca să stea în slujba Lui.

Citim vers. 22: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare”*.

Omul vechi se nimicește singur. Dacă noi nu dezbrăcăm omul vechi atunci noi ne prăpădim. De aceea trebuie să devenim o făptură nouă. O făptură nouă este cineva în Hristos, care și-a dedicat viața sa Domnului. Dar dacă el nu și-a dezbrăcat omul vechi atunci el se prăpădește în sine, pentru că el trebuie să trăiască mai departe doar cu reproșuri și cu conștiința apăsată. Așadar să dezbrăcăm omul vechi, să devenim desăvârșiți și înnoiți. Așa cum este scris aici în vers. 23: *„și să vă înnoiți în duhul minții voastre (în adâncul adâncului vieții voastre duhovnicești)”*.

Să cuprindem ce a fost spus astăzi. Dumnezeu ne-a dăruit har să credem făgăduința pentru acest timp, ne-a dăruit har să recunoaștem timpul și ceasul, ne-a dăruit har ca să cerem fiindcă avem dreptul să facem aceasta, pentru că noi credem scumpul și prețiosul Său Cuvânt.

Apoi vers. 22-24: *„cu privire la felul vostru de viață din trecut să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut („creat” – lb. germ.) după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”*.

Fie ca credinciosul Dumnezeu să dăruiască har ca prin sângele noului legământ să trăim răscumpărarea și eliberarea deplină, prin har. Să trăim și partea a doua: să fim născuți din nou la o nădejde vie.

Dragii mei frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate lucrurile. Sunt de părerea că astăzi a fost suficient în propovăduire, ca noi să fim întăriți în credință, să primim și să fim zidiți. Nicio predică n-are voie să ne doboare. Fiecare predică trebuie să ne dea curaj nou. Și așa cum am citit, noi să-I aducem lui Dumnezeu cererile noastre și El va face astăzi mai multe decât a făcut vreodată. Cine este legat să fie eliberat. Cine încă n-a primit iertarea să primească iertarea păcatelor lui. Această zi să fie o zi dedicată Domnului, o zi a biruinței Golgotei. Sângele Mielului a curs și El ne-a descoperit Cuvântul Său prin har, iar noi îl credem. De aceea noi credem că ce este scris în Efes. 4:30 se va întâmpla și adevări în viețile noastre: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării”*.

Aici avem o avertizare: dezbrăcați omul vechi care se strică, se prăpădește. Îmbrăcați omul nou care este creat după chipul lui Dumnezeu. Apoi făgăduința minunată: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării”*.

La auzirea acestui Cuvânt ai spus tu în interiorul tău: „Doamne, Te rog dăruiește-mi har ca acest Cuvânt să se împlinească în viața mea, ca eu să nu întristez pe Duhul Sfânt. Să umblu înaintea lui Dumnezeu, să-I fiu plăcut Lui”? Dragii mei frați și surori, sub propovăduirea

Cuvântului noi trebuie să luăm la inimă fiecare Cuvânt, personal să fim conștienți că ne vorbește nouă și să-l primim în interiorul nostru.

Vers. 31: „*Orice amărăciune, orice iuțeală, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru*”. Toată făptura rea să fie dată deoparte. Vers. 32: „*Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos*”. Aceasta este mântuirea deplină, aceasta este Evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Noi vedem că timpul sfârșitului a sosit, revenirea Domnului este aproape. Vedem ce se întâmplă cu Israel, vedem și auzim evenimentele timpului printre popoare, catastrofele naturale, vedem tot. Mereu putem repeta ceea ce a spus Domnul nostru: „*Când veți vedea...*”. Smochinul a fost lucrul principal, nu doar ceea ce urma să se întâmple: semne în soare, în lună. Dar apoi, „*Când vedeți că smochinului îi frăgezește și înfrunzește mlădița, atunci știți că vara este aproape*”(Mat. 24:32). Noi cunoaștem limbajul biblic al Domnului nostru. El a vorbit mereu în pilde.

Noi am amintit acest lucru aici. În anul 1948 a fost fondat statul Israel. Din anul 1911 au trecut mulți ani, din anul 1933 au trecut mulți ani, din anul 1946 au trecut mulți ani, din anul 1965 au trecut mulți ani. Din anul 1979 au trecut 40 de ani. Iubiților, dragii mei frați și surori, Dumnezeu Și-a luat mult timp ca să lase să răsune ultimul mesaj, ultima chemare pe întregul pământ; niciodată în timpul unei treziri Dumnezeu nu Și-a luat atât de mult timp. Dumnezeu a dăruit har. Noi toți știm că Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței, dar El așteaptă până când ultimii vor intra, iar apoi ușa va fi încuiată. Cine știe dacă nu se va întâmpla astăzi? Cine poate zice când și unde se va întâmpla? Dar se va întâmpla atât de adevărat pe cât Dumnezeu a făgăduit acest lucru. Când numărul va fi deplin atunci Domnul va reveni, așa cum a făgăduit El. Iar când El va reveni atunci va reveni cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, apoi El va da chemarea, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi transformați toți și apoi răpiți împreună cu ei.

Trebuie să fac și această observație. Cei mai mulți care se referă la fratele Branham cred că învierea va avea loc și că fratele Branham

va veni la cei în viață și apoi timp de 30-40 de zile va ține o slujbă într-un cort, doar pentru că el a spus: „Eu voi mai călări o dată pe această cale”. Dacă mă gândesc la toate aceste lucruri îmi frânge inima. Oamenii sunt mângâiați și rătăciți cu lucruri închiphuite, ca să treacă pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Să-I mulțumim Domnului încă o dată că am primit har de la Dumnezeu. Revenirea Domnului va avea loc exact așa cum este scris în 1Cor. 15:52: „*într-o clipă, într-o clipeală*”. Vrem să avem cu toții parte de răpire? Spuneți un „Amin”. Dumnezeu va dăruia har tot atât de sigur cum eu am văzut acest lucru. Noi împreună vom fi răpiți și vom fi la Domnul pentru totdeauna. Credeți din toată inima. Niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine. Lui, singurului Dumnezeu Îi aducem slavă și cinste, în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Vom veni la Domnul în rugăciune, știm că El este prezent. Ar fi bine să-i chemăm în față pe frații din alte țări care slujesc cu Cuvântul ca să ne rugăm împreună pentru ei și să-i includem pe toți de pe întregul pământ. Vă rog frumos veniți în față toți care slujiți cu Cuvântul. La începutul acestui an dorim să-I dedicăm Domnului pe frații noștri pentru ca mai întâi Domnul să dăruiască unitate între frații slujitori, pentru ca apoi să fie unitate în biserică. Acum ne vom ruga împreună pentru aceasta. Îi rugăm pe toți frații să ridice mâinile așa cum a spus Pavel: „*Vreau, dar, ca bărbații să se roage în orice loc și să ridice spre cer mâini curate*”(1Tim. 2:8). Fie ca acesta să fie un ceas de dedicare pentru frații noștri și El să dăruiască această unitate tuturor fraților. Timpul este scurt, iar acest timp dorim să-l dedicăm Domnului, pentru ca toți frații noștri să fie dedicați Domnului.

Doamne Dumnezeule atotputernic, Te rog în Numele lui Isus Hristos binecuvântează-i pe frații noștri iubiți care propovăduiesc Cuvântul Tău. Mă rog în Numele lui Isus Hristos, binecuvântează-i pe toți frații mei care slujesc și ajută-i să fie o binecuvântare pentru credincioși în fiecare țară. Încredințăm totul în mâna Ta. Fie ca toți slujitorii Tăi din toate țările să fie binecuvântați. În Numele care este mai presus de orice nume. Ei să fie dedicați în slujba Dumnezeului

Atotputernic în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin!

Înainte să ne rugăm împreună și să aducem toate cererile de rugăciune înaintea Domnului, permiteți-mi să întreb dacă în mijlocul nostru sunt persoane care doresc să-și dedice viața lor Domnului. Avem persoane care doresc să se boteze? Dacă sunt frați și surori, atunci vă rog ridicați mâna. Dacă nu, atunci noi vom aduce toate cererile de rugăciune, după Cuvântul Scripturii. Cine dorește să se boteze la sfârșitul serviciului să vină în față, în convingerea că Dumnezeu va face nespus mai mult decât noi Îi cerem în starea noastră de necaz. Noi toți avem necazuri pe care I le aducem Domnului. Fie ca astăzi, prin credință să acceptăm și să primim că Domnul este în stare să facă mai mult decât ceea ce Îi putem cere. El știe ceea ce avem noi nevoie înainte ca să-L rugăm pentru aceasta. Domnul va binecuvânta peste cererile și înțelegerea noastră.

Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumim din inimă pentru scumpul și prețiosul Tău Cuvânt. Îți mulțumim pentru ceea ce ai făcut astăzi pe întregul pământ. Te rugăm fii cu noi așa cum ai făgăduit: „Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului”. Împreună Îți aducem toate cererile de rugăciune, toate necazurile, Doamne, Îți aducem tot și Îți mulțumim din inimă că Tu ești în stare să faci și vei face mai mult decât ceea ce Îți putem cere sau ruga. Confirmă-Ți sfântul și prețiosul Tău Cuvânt și binecuvântează-i pe toți frații noștri. Te rog să-i binecuvântezi pe toți cei ce poartă Cuvântul Tău și împart hrana duhovnicească curată. Pentru că omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Iubite Domn, Tu ne-ai dăruit Cuvântul Tău prețios și Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Cuvântul Tău atinge în noi toți scopul pentru care a fost trimis. Îți mulțumim că este ultimul mesaj, ultima chemare, și toți cei ce sunt din Dumnezeu care aud această chemare vor auzi și chemarea Ta atunci când Tu vei reveni pentru a-i lua Acasă pe ai Tăi.

Iubite Domn, fie ca toți să ia la inimă, cine are o ureche acela să audă și astăzi ceea ce spune Bisericii Duhul. Te rog binecuvântează-ne și fii cu noi, păzește-i pe toți în drumul spre casele lor. Încă o dată Îți

mulțumim pentru acest loc și pentru faptul că ne putem aduna nederanjați ca să ascultăm Cuvântul Tău. Ție, singurului, adevăratului Dumnezeu Ți se cuvine slava, cinstea și onoarea, acum și în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.